

ΑΠΟΨΗ

Το εθνικό χρέος των ελλήνων τραπεζιτών

Του ΑΛ. ΜΩΡΑΪΤΑΚΗ

Συχνά επικρίνονται οι τραπεζίτες για υπερβολική εμμονή στα οικονομικά αποτελέσματα και έλλειψη ευαισθησίας για τα κοινά προβλήματα. Τις τελευταίες ημέρες, όμως, δύο τραπεζίτες απέδειξαν εμπράκτως ότι έχουν αντίληψη του εθνικού χρέους τους.

Σε μια περίοδο πρωτοφανούς δημοσιονομικής εκτροπής και ισχυρών πιέσεων στην πραγματική οικονομία, ο νέος διευθύνων σύμβουλος της Εθνικής Τράπεζας κ. **Απ. Ταμβακάκης** και ο πρόεδρος της Τράπεζας Πειραιώς κ. **Μιχ. Σάλλας** έκαναν δύο σημαντικές δημόσιες παρεμβάσεις για την εθνική οικονομία και την κοινωνία.

Ο πρώτος έκανε λόγο για ένα νέο κοινωνικό συμβόλαιο ανάμεσα στην Εθνική και στην ελληνική κοινωνία. Τόνισε ότι από το 2010 η Εθνική θα παρέχει «στήριξη στις επιχειρήσεις και στα νοικοκυριά που με αξιοπρέπεια αντιμετωπίζουν την κρίση και εξυπηρετούν τις υποχρεώσεις τους προς το τραπεζικό σύστημα», προαναγγέλλοντας έτσι θετικές για επιχειρήσεις και νοικοκυριά ρυθμίσεις ενήμερων οφειλών.

Για νοικοκυριά και μικρομεσαίες επιχειρήσεις με ληξιπρόθεσμες οφειλές ανέφερε ότι «θα γίνει αναδιάρθρωση χρεών, μέσα και από το υπό διαμόρφωση νομοθετικό πλαίσιο, ενώ σε κάποιες περιπτώσεις ίσως γίνουμε και πιο τολμηροί από αυτό».

Προανήγγειλε επίσης την «υιοθέτηση ενός τιμολογίου υπηρεσιών που θα λαμβάνει υπόψη τις εξελίξεις της νομολογίας, θα είναι σύγχρονο, διαφανές, χωρίς τα ψιλά γράμματα που τραυματίζουν την εμπιστοσύνη τραπεζών και καταναλωτών».

Επιπλέον δεσμεύτηκε δημόσια ότι, ανεξάρτητα από την πιθανή – κατά τον χρόνο της ομιλίας του – νέα υποβάθμιση των ελ-

ληνικών ομολόγων από τη Moody's, η μεγαλύτερη ελληνική τράπεζα θα συνεχίσει να χρηματοδοτεί το Δημόσιο, αγοράζοντας κρατικούς τίτλους.

Από την πλευρά του, ο κ. Σάλλας παρουσίασε ένα συνεκτικό σχέδιο εξόδου από τη δημοσιονομική κρίση με προσεκτικά αποτιμημένες

προτάσεις για την αύξηση των εσόδων, τόσο από τη φορολογία όσο και από την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας. Έκανε λόγο δε για μέτρα αξιοποίησης της δημόσιας περιουσίας που μέσα στο 2010 θα μπορούσαν να αποδώσουν ως και 15 δισ. ευρώ, μειώνοντας ισόποσα το δημόσιο χρέος.

Αυτά τα δύο είναι παραδείγματα ενδεικτικά των δυνατοτήτων που έχουν οι τραπεζίτες να προσφέρουν στο κοινωνικό σύνολο, χωρίς την ευημερία του οποίου δεν θα μπορούσαν άλλωστε και τα ιδρύματα που διευθύνουν να εμφανίσουν υγιείς ισολογισμούς και κερδοφορία.

Αυτή άλλωστε είναι η «χρυσή» παρακαταθήκη που άφησαν στην ελληνική κοινωνία ιστορικές προσωπικότητες του τραπεζικού χώρου, όπως ο Ξενοφών Ζολώτας, ο Θ. Καρατζάς και άλλοι.

Καλούνται να υλοποιήσουν θετικές για τις επιχειρήσεις και τα νοικοκυριά ρυθμίσεις οφειλών